

Hüzne Beş Var

– GürhanGürses · 29 Mayıs 2013

HÜZNE BEŞ VAR -Saat kaç? diye sordu kadın. -Hüzne beş var! diye başını kaldırmadan yanıtladı adam! Kadın ilgi bekliyordu ama adam dünyayı görmüyordu. Adam devam etti: -Donsun zaman, dileğim budur işte! -Saat kaç? diye yineledi kadın! Bir umut diye adama bakarak. -Sevince çok var, hüzne az var. dedi adam ve çıkartıp saatini kırdı. Kadın bir daha sormadı saati. Ve saati olan adamları ömründen sildi. .... Adam saatler öncesinde söyleniyordu kendi kendine. Kadın ise hülyalarda dolanıyordu. Sen orada ağlıyorsun için için; yer altı nehirlerini akıtıyorsun hüzün hüzün... Sel olup boğuyor yaşların beni, taşıyor ömrün ömrüme, ıslanıyor kirpiklerim hicranına. Bu yaşlar kimin için diye sorma sakın. Akın akın senin için geliyor bu yaşlar! Saat kaç diye soracaksın bir an! Ve o an akreple yelkovan utanacak benden gözlerime bakmayacak bir daha! Her saat sensizliğe doğru ilerler. Saat sensizliğe ya beş vardır ya da sensizliği beş geçer hep! Türkü tadında cümlelerim var sana yönelen. Sana hitap eden şiirlerim var. Kirpiklerin ıslak ıslak yüreğime değdiği zaman... Gözyaşların yarama değdiği zaman... Ömrün ömrüme değdiği zaman... Ben burada ağlıyorum aşikâr aşikâr; âlemi sele veriyorum yok yere. Yakıp yıkıyorum sensiz yerleri, yıkıp geçiyorum sensiz illeri. Bir ney gibi inliyorum, yanık yanık türkü söylüyorum, açık açık ölüyorum. Çöller kuraklığımın sadakası oluyor. Kutuplar donmuşluğumun eriyen resmi sadece. Ne varsa içte var bende; depremler, yangınlar, seller... Halime gülüyor eller... Ne de cahiller dalgaya alıyorum onları. Senden habersiz yaşıyorlar, senden nasipsiz konuşuyorlar. Hani Yusuf'a bakan gözler meyve yerine ellerini kesmişti ya keskin bıçaklarla işte sana bakan gözlerde canlarını keserler, ruhları duymaz bile. Sana bakan gözler başka şeye bakmaz bir daha. Sana can kesilen bir kalp başka kalbe düşman kesilir. Sesine aşına olan bir kulak başka sese kapanır. Senden gayrısı yok! İflahı yok bu aşkın! Bu aşkın silahı gözlerin beni her nazarında yüreğimden vuran, kahreden, mahveden! Ve sözlerin var irin akan, yüreğime isabet eden, ayrılık kokan, hüzün saçan... Olsun sen yine bak, esirgeme bakışını. Yüreğimi yakışını eksik etme... Canımı batırışını önemseme... Ömrümün en karagülleri dir açıyor yokluğunda. Ömrümün en kara günleridir yaşıyor bu can yokluğunda. Sula sen bu karagülleri, büyült sen bu kara günleri. Eksik olmasın hüzün soframızda, nakıs kalmasın karanlıklar ömrümüzde, yazık! Çapala yüreğimi... Tirmikla karış karış ruhumu... Hüzün dikiyorsun yüreğime; çapasını suyunu, gübresini kesik etme! Boy versin içimde, salkım saçak sarsın ruhumu... Gören yansın, dokunan mahvolsun... Neden böyle olduk diye sormuyor değilim hani? Güzellikleri yudum yudum içmek varken neden bu hale geldik diye az düşünmüyor değilim hani? Seviyorum hem de kopkoyu bir çayı içer gibi, kafayı demler gibi, seni anbean özler gibi, 24 saat gözler gibi... Ötesi var mı bu aşkın soruyorum sana? Umudu var mı yarına dair, özelemleri dindirmeye dair hikâyesi var mı? Şimdi nerelerdesin, hangi illerdesin, iklimlerdesin? Oraların sıcaklığı bile üşütür seni bensiz, buraların sıcaklığı donduruyor beni sensiz! Nedensiz bir ayrılığın ateşine düştük, sen orada yanıyorsun ben burada yaşıyorum. Yanmak kaderimizdir bundan böyle, yanmak kaderimizdir sonsuza değin artık! Kimlerdesin? Düşünmek bile istemiyorum. Kahrım olur bu! Hangi elleri tutuyorsun, ölürüm. Hangi sese kulak veriyorsun, çürürüm. Hangi kollara sarılıyorsun, deliririm. Kadın adamı tanıyordu, adam kadını... Kadın adamı seviyor gibiydi, adam kadını seviyordu. Adam

yaşayarak yazıyordu ve konuşuyordu, kadın yaşıyor gibi anlıyordu ve kavriyordu. Adam şairdi kadın müteşair. Adam âşıkta kadın sevdalı... -Saat kaç? diye sordu kadın dalgadan. -Mutluluğa beş var! diye yanıtladı adam! Sonra başını kaldırdı ve kadının gözlerinin ta içine baktı. Bir sünger gibi çekti kadının ruhunu içine. Saat mutluluğun ta kendisi! diye yineledi ve ayağa kalktı adam. Kadın boş bir çuval gibi yığıldı kaldı oracıkta. Adam umursamadı bile kadını ve: "Bana müsaade, hüzün vaktim geliyor. Bağdaşını kuracak birazdan yüreğime... Sensiz yaşıyor gibiyim, hüzne alışıyorum galiba! Saat tam hüzün şu an! Hadi bana eyvallah!" diyerek çıktı gitti. Kadın mutluluğun ve hüznün bıçak sırtında olduğunu anladı. Ve bir daha hiç saat sormadı kimseye!